

Grad et Dnsfte var tilstede, en Trang og Tilbøielighed til nu at faae denne, ingenlunde af Grundloven fordrede, Ordning, men som dog, hvis den kunde fremkomme, som fremkaldt af et særdeles Dnsfte derom, en særdeles Trang dertil, naturligt bedst kunde fremkomme, naar der iøvrigt ikke var nogen saa stærke Bestræbelser tilstede; men hvad har der da nu viist sig i denne Retning, og hvad er det egentlig, som den ærede Rigsdagsmand i den Henseende syntes at have Saameget imod, medens han dog, som det syntes mig, senere talte i modsat Retning? Det er, at Sagen ogsaa er bleven bragt frem for Geistligheden, saaledes at Geistligheden i sin Heelhed har kunnet faae Leilighed til at udtale sig over den. Senere forekom det mig imidlertid, at han udtryffeligt sagde, at det, der havde fremkaldt en Forandring i hans Ansuelser, netop var den Maade, hvorpaa Geistligheden havde taget Sagen, og det er jo altsaa et Held, ogsaa for ham selv, at Ministeren har fulgt denne Vej, idet han jo derved er kommen til at forandre og, som jeg haaber, forbedre sine Ansuelser i saa Henseende. Han maa jo dog ialtfald idetmindste indrømme, at Kultusministeren ogsaa ganske naturligt kunde have det Dnsfte at faae sine Ansuelser klarede saa meget som muligt, ligesom jeg ogsaa troer, det er ganske selvforstaaeligt, at Geistligheden i sin Heelhed fik Leilighed til at udtale sig om en Forsatning, paa hvis Anvendelse og Udøvelse den — man vende og dreie nu Sagen, som man vil — dog vil komme til at faae en ganske væsentlig Betydning og Indflydelse. Det er ganske rigtigt, at der i den Henseende ikke var Spørgsmaal om nogen absolut Afgiven af Stemmer, men det er Noget, der virkelig heller ikke er afgjort nødvendigt, og jeg haaber, at den ærede Rigsdagsmand selv har været tilstede ved Forhandlinger og ved Sagens Afgjørelse, hvor han ikke har taget i Betænkning at gaae ud fra hvad der var en Stemning, uden at han just ligesom har talt Stemmerne. Det Resultat fremgik altsaa saa tydeligt, at Ingen kunde falde paa at modsige det, at Geistligheden i sit hele og store Fleertal ikke var saa stærkt stemt for, at en Kirkeforsatning nu bragtes frem, men at det

Motsatte ganske bestemt og utvivlsomt var Tilfældet, og efter dette Resultat forekommer det mig dog, at selv den ærede Rigsdagsmand maa finde det naturligt, at jeg ikke kunde føle mig opfordret til netop da at fremkomme for Rigsdagen med noget Forslag om denne Sag. Paa den anden Side stillede jeg mig imidlertid under Sagens Fremkomst ifjor saaledes, at det ganske tydeligt fremgik, at det var langt fra, jeg havde nogen Uvillie mod denne Sag, og jeg kan derfor gjentage, hvad jeg udtalte i det andet Thing, at jeg baade personlig og navnlig som Kultusminister meget skulde ønske, at et saadant Kirkeraad kom tilstede, forudsat at det kom tilstede paa en saadan Maade, at det virkelig blev baaret af en Mand, som gjorde det muligt, at det kunde virke til Gavn, hvormod jeg ganske sikkert ikke under de modsatte Omstændigheder kunde ønske noget Kirkeraad bragt tilveie. Uagtet den Holdning, der saaledes fra Ministerets Side blev indtaget i Landstthinget, og som tydeligt vil sees ved Gjennemlæsningen af Forhandlingerne, var det langt fra, at man kunde sige, at der i denne Deel af Rigsdagen viste sig nogen særdeles varm Over for Tilblivelsen af et saadant Kirkeraad; nei, tværtimod, uagtet Sagen blev indbragt af en Mand, som med stor Varme og med sit ualmindelige Talent førte den igjennem Thinget, og uagtet han blev understøttet af en anden Mand med ikke mindre Talent, om end maaskee med mindre Varme for Sagen, blev Resultatet i Landstthinget jo dog, at saa at sige Ingen yttrede sig om den; der var kun et Par Medlemmer, der talte, og det endda imod den, — og trods den Stilling, Ministeriet havde indtaget, trods den Udtalelse, at Ministeriet fra sin Side ikke kunde Andet end ønske, at Sagen blev bragt ind i det andet Thing, for at man ogsaa kunde lære Stemningen der at kjende, blev Lovforslaget kun vedtaget med en Majoritet af 22 mod 13 St. Det kom, som bekjendt, ikke til Forhandling i dette Thing, da Tiden ikke tillod det. Dette med Hensyn til den ene af Rigsdagens Afdelinger; nu er Forslaget, om end med et Par Forandringer, bragt ind her, og, uagtet jeg ikke skal foregribe Sagens Udfald, troer jeg dog, at det allerede efter hvad der nu foreligger vil være vanskeligt for Noget at nægte, at Forslagets Mods